

og som jeg anseer det for min Pligt at udtale mig imod, saasom jeg tiltroer mig at have endeel Kjenndskab om de Dese. Man maa vel skjelne imellem Skiftevæsenets Udførelse og Dverformynderivæsenets Bestyrelse. Skiftevæsenets Bestyrelse er absolut en dømmende Jurisdiction, og hvad enten Folk eie Lidet eller Meget, saa skal det, de efterlade sig, deles paa en lovmæssig Maade, det skal deles imellem Arvingerne eller imellem Arvingerne og Creditorer, som det kan falde, og de Vedkommende maae absolut være i Besiddelse af en saadan Kundskab, at de kunne dele det mellem dem i Dverensstemmelse med Loven. En saadan Kundskab trøder jeg, at Communalbestyrelserne ikke overalt ere i Besiddelse af, og jeg kan derfor ingenlunde stemme for, at Skiftejurisdictionen under nogenomhelst Betingelse overgaaer til Communalbestyrelserne. Man har vel sagt, at paa Godserne, der kunde det omtrent være det Samme, fordi Godseierne jo, ved at være Medlemmer af Communalbestyrelsen, kunde der lade møde ved deres Forvaltere, som ere de Samme, som have udført Skifteforvaltningen hidtil; men jeg kan ikke forstaae Andet, end at der er en Modsigelse i, at man ikke længere vil overlade Skifteforvaltningen til Godseieren, og saa dog vil have, at han skal være den, der skal sørge for, at Skifteforvaltningen bliver udført ved sig selv eller ved en Anden i sit Sted. Det er sagt af den ærede Amendementsstiller; at det var ingen Sag at dele den Smule, som Fæsteren efterlod, det var meget vanskeligere at dele, hvor der var en fast Eiendom, men deri er jeg ingenlunde enig med ham. Der kan være ligesaa stor Tvivl med Hensyn til Arvingernes Arveberettigelse, om man vil, i et lidet Bo, som i et stort, og der hører accurat ligesaa megen Kundskab til at dele en lille Sum mellem Mange, som en stor Sum mellem Mange, og det er slet ikke værre at sælge en Gaard eller et Huus end Løsøre, for man kan jo lade Auctionsdirecteuren gjøre det. Med Hensyn til, at man vil, at Skifteforvaltningens Dverdragelse til Communalbestyrelserne skulde være et Forsøg paa at faae at vide, hvorvidt Communalbestyrelserne kunde være dygtige til at udføre saadan Gjerning, saa taltaler det mig ikke, for jeg synes virkelig ikke,

at Fæsterne just skulde være Prøveklud i denne Retning (Latter); er man ikke vis paa i Forveien, at Skifteforvaltningen kan ligesaagodt besejres af Communalbestyrelsen, som den kan blive besejret ved de andre Skifteforvaltere, saa skal man ikke indlade sig paa at vise dem derhen, og jeg har, som sagt, megen Tvivl om, at Communalbestyrelserne, saaledes som de nu ere indrettede, ville kunne udføre Skifteforvaltningen i alle lignende Tilfælde til Beroligelse for Vedkommende eller til Tilfredsstillelse i det Hele taget. Hvad Dverformynderierne angaae, saa er det en anden Sag; jeg antager at Dverformynderivæsenet maa, navnlig paa Landet, underkastes en Reform, og jeg antager ogsaa, at det er en af de Bestyrelsesgrene, hvor Communalbestyrelserne paa de forskjelligste Steder i sin Tid ville komme betydeligt til at gribe ind; men jeg indseer ikke Grunden til, at man saaledes skulde tage en liden Deel ud og gjøre et saadant Forsøg med, men jeg anseer det for meget bedre, at man lod den Smule Umyndiges Midler paa Godserne i Forhold til alle Landets Umyndiges Midler bestyres paa samme Maade som disse, indtil man kan faae det Hele ordnet paa en ordentlig og hensigtsmæssig Maade. Som jeg har ytret, saa kan jeg som sagt ikke stemme for, at Communalbestyrelserne faae Skifteforvaltningen og heller ikke stemme for, at Kommunen faaer Dverformynderibestyrelsen nu; men dette vil nok komme under Forhandling, naar Communalloven sidenhen kommer frem.

Mourier: Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 4de District (Kampmann), som idag tidligere havde Ordet, har i det Væsentlige rigtigt opfattet de Bemærkninger, jeg under Sagens første Behandling tillod mig at fremsætte. Jeg gjorde nemlig opmærksom paa, at naar Forslagsretten er bortfalden, maa det heraf være en umiddelbar Følge, at der ikke længere kan antages at bestaae nogen Retlighed for vedkommende Godsbesiddere til at paastaae, at de private Birker skulde bibeholdes som særskilte Jurisdictioner, men jeg bemærkede tillige, at dette ingenlunde medfører, at de private Birker strax skulde nedlægges, idet der for det Offentlige kan være afgjørende Grunde til for det Første at lade disse særskilte Jurisdic-